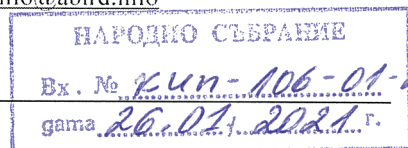

Асоциация на индустриалния
капитал в България
bica@bica-bg.org

Асоциация на директорите за връзки с
инвеститорите в България
info@abird.info

ДО
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПАРЛАМЕНТАРНАТА КОМИСИЯ
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ,
ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ № 1
1169 – СОФИЯ

СТАНОВИЩЕ

на Асоциацията на индустриалния капитал в България и на Асоциацията на директорите за връзки с инвеститорите в България

ОТНОСНО: обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и дружествата за секюритизация

УВАЖАЕМИ Г-Н КЪНЕВ,

Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ) е най-представителната организация на работодателите на национално равнище, представляваща 3/4 от икономическите дейности, и единствената работодателска организация, обединяваща публичните компании в страната, Асоциацията на директорите за връзки с инвеститорите в България (АДВИБ) е единствената представителна организация в страната на директорите за връзки с инвеститорите в публичните дружества, чийто акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, организиран и поддържан от „Българска фондова борса“ АД („БФБ“ АД).

Като благодарим за предоставената възможност за експертно участие в обсъждането на проекта на Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и дружествата за секюритизация (ЗДСИЦДС) в рамките на ръководената от Вас парламентарна комисия, бихме желали да подчертаем, че АИКБ и АДВИБ активно участваха във всички етапи на процедурата за обществено обсъждане на законопроекта, предоставяйки свои становища и да оценим високо ползотворното междуинституционално и експертно сътрудничество при обсъждането на законопроекта. Възприети бяха редица наши предложения за подобряване на правната рамка. Считаме, че резултатът от общественото обсъждане като цяло е положителен, но бихме желали да насочим вниманието Ви, към някои текстове от законопроекта, които считаме, че следва да бъдат прецизирани. В тази връзка представяме на вниманието Ви конкретни бележки по законопроекта:

1. По чл. 15, ал. 1 във връзка с § 10 ПЗР от Проекта

Предвид заложените завишени изисквания по отношение на кандидатите за членове на Съвета на директорите на ДСИЦ, предлагаме от приложното поле на чл. 15, ал. 1 от ЗДСИЦДС, респективно от одобрителния режим, да бъдат изключени случаите на „подновяване на мандатите“ на веднъж одобрени от КФН лица, предложени като кандидати за изборна длъжност за следващ мандат без прекъсване на членството в съвета на директорите. Предлагаме следната редакция на разпоредбата:

Чл. 15. (1) Промяна в устава или лицата по чл. 10, ал. 2 и 4 се допуска след одобрение от Комисията, **с изключение на случаите на подновяване на мандатите на членове на съвета на директорите, които веднъж са одобрени за такива и не са прекъсвали членството си**“.

Видно от мотивите, с които това наше предложение е отхвърлено, вносителят е съгласен по същество, но го отхвърля с мотива, че „ в чл. 15 се предвижда одобрение при промяна в състава съвета на директорите (СД) на ДСИЦ. В този смисъл, в случай на подновяване на мандат на член на СД, не се изисква одобрение от КФН. Одобрение се изисква само за член на СД, който се избира за първи път.“ За съжаление посочените мотиви не кореспондират с предложената от вносителя редакция, тъй като видно от текста не съдържа изключения от режима за одобрение на членове на СД.

Обръщаме внимание, че съгласно константната практика на Комисията за финансов надзор, изборът за нов мандат - „удължаване“ или „подновяване“ на мандат, се третира като нов избор и се провежда при спазване на изискванията за такъв, включително с представяне на всички изискуеми за нов избор документи. Впрочем, това е и широкозастъпената, макар и не унифицирана, практика на ТРРЮЛНЦ, като при заявяване за вписване на нов мандат на членовете на СД се изискват всички документи, съгласно приложимия закон, включително и решение на КФН за одобрение.

В светлината на § 10 ПЗР на проектозакона, която разпоредба е разбираема и удачна, повдигнатият по-горе въпрос придобива още по-голяма значимост.

2. По чл. 24, ал. 1 от Проекта.

Считаме, че се въвежда допълнителна административна тежест за ДСИЦ, които възнамеряват да инвестират в нови видове активи, като се предвижда освен в устава, възможността за инвестиране да бъде уредена изрично и в проспекта. Неясно остава, поради какви причини се изисква освен в устава, тази възможност за инвестиране да бъде предвидена изрично и в проспекта на ДСИЦ. Това на практика означава, че в случаите, когато ДСИЦ възнамерява да смени видовете активи, в които инвестира (напр. от ваканционни имоти в индустриални площи), същият, за да се съобрази с посоченото изискване, ще следва задължително да увеличи капитала си и да внесе за одобрение в КФН проспект, където да бъде предвидена тази възможност, при положение, че дружеството разполага с достатъчно парични средства за това. Предложената разпоредба не кореспондира с Регламент 2017/1129, който изрично определя в кои случаи и при какви хипотези се изготвя проспект от публичното дружество, било то и ДСИЦ. В тази връзка считаме, че текстът следва да бъде прецизиран.

Предвид горното, предлагаме следната редакция на чл. 24, ал. 1:

Чл. 24 (1) Дружеството със специална инвестиционна цел може да придобива нов вид актив или активи – недвижими имоти, съответно нов вид или вземания, само ако това е предвидено в устава на дружеството ~~и в проспекта за публично предлагане на ценни книжа~~.

Според нас надзорът, който се осъществява по повод изменение в устава (изрично одобрение от КФН, изрично решение от ОСА на ДСИЦ, вписване в търговския регистър по партидата на съответния ДСИЦ), е напълно достатъчен и с участие на всички заинтересовани лица. Целта да бъде пределно ясно за всички инвеститори в какъв вид активи инвестира ДСИЦ ще се постигне и чрез производството по одобрение на изменения и допълнения на устава на дружеството.

3. По чл. 30 от Проекта

Текстът на чл. 30, ал. 1, въвежда бланкетно правило за прилагане на глава единадесета от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), без да става ясно каква цел се преследва с въвеждането ѝ. Следва да се има предвид, че с така предложената редакция не се въвеждат различни изисквания и/или допълнителни такива, каквито са предвидени например в чл. 31 от законопроекта, където е направена препратка към определена глава от ЗППЦК, но са въведени и допълнителни, специални за ДСИЦ правила. В тази връзка, предлагаме чл. 30, ал. 1 от проекта на закона да отпадне, с оглед преодоляване на колизията с § 4 от ДР на закона, съгласно, който за неуредените в този закон въпроси по отношение на дружествата със специална инвестиционна цел се прилагат съответно разпоредбите на ЗППЦК. Подобен параграф съществува и в действащия ЗДСИЦ (§2 от ПЗР на ЗДСИЦ). Въвеждане в проекта на закона за изрично прилагане на една глава от ЗППЦК по този начин ще доведе до объркване кога се прилагат текстове на ЗППЦК, след като такива липсват в проекта на ЗДСИЦДС.

4. По чл. 65, ал. 1 от Проекта.

Предлагаме при определяне на санкциите по този закон, да се прецизира разпоредбата на чл. 65, ал. 1 като с оглед постигане на яснота на кръга на задължените лица, както и по отношение на естеството на нарушенията, предлагаме в чл. 65, ал. 1, т. 3, в описаните хипотези на „представи неверни данни или документи с невярно съдържание, ако деянието не съставлява престъпление“ да отпаднат. Мотивите ни за това са, че подобна санкция е уредена изчерпателно, подкрепена със съответна съдебна практика по чл. 100м от ЗППЦК.

Разпоредбата на чл. 100м от ЗППЦК гласи:

(1) Отчетите, уведомленията и другата информация, които се разкриват публично по този закон, трябва да съдържат информацията, необходима на инвеститорите, за да вземат обосновано инвестиционно решение. Отчетите, уведомленията и информацията не могат да съдържат неверни, подвеждащи или непълни данни.

(2) Членовете на управителния орган на емитента отговарят за съставянето и публичното разкриване на уведомленията по чл. 100о1 и финансовите отчети.

(3) Членовете на управителния орган на емитента, както и неговият прокурист са солидарно отговорни за вредите, причинени от неверни, заблуждаващи или непълни данни в отчетите, уведомленията и другата информация, която се разкрива по тази глава. Лицата по чл. 18 от Закона за счетоводството са солидарно отговорни с лицата по изречение първо за вредите, причинени от неверни, подвеждащи или непълни данни в

уведомленията и финансовите отчети на емитента, а регистрираният одитор - за вредите, причинени от одитираните от него финансови отчети.

Считаме, че препратката в § 4 от ДР на законопроекта към чл. 100м от ЗППЦК е достатъчна за гарантиране на пълнотата, верността и законосъобразността на оповестяваната информация. Предложената в законопроекта редакция на чл. 65, ал. 1, в описаните хипотези на „представи неверни данни или документи с невярно съдържание, ако деянието не съставлява престъпление“, съдържа неяснота по отношение на кръга от лицата, спрямо които може да бъде приложена, както и неяснота по отношение на вида информация, чрез която може да бъде осъществено нарушение, предвид което създава несигурност в пазара и създава възможност актосъставителите да тълкуват по различен начин една и съща фактическа обстановка. Отделно от това, сравнението на размера на предвидените санкции за нарушение на чл. 100м от ЗППЦК и за представяне на неверни данни или документи с невярно съдържание по чл. 65, ал. 1, т. 3 от законопроекта, показва съществени разлики. За нарушението по ЗППЦ от физически лица диапазонът е от 7 000 до 10 000 лв., за юридически лица – от 10 000 до 20 000 лв, а по ЗДСИЦДС – за ф.л. – от 10 000 до 20 000 и от 20 000 до 40 000 лв. за ю.л.

Предвид горното, предлагаме в чл. 65, ал. 1, т. 3 от проекта, изразът „представи неверни данни или документи с невярно съдържание, ако деянието не съставлява престъпление“ да бъде заличен.

Надяваме се нашите бележки да бъдат взети предвид и сме на разположение за допълнителни разяснения по направените предложения, в случай на необходимост.

ЗА АДВИБ
ДАНИЕЛА ПЕЕВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС

ЗА АИКБ
ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС